

Vrijdag 12 januari 2024

Eindelijk brak de dag aan dat we naar Oostenrijk mochten rijden. We mochten vanmorgen heel wat enthousiaste gezichten met volle koffers verwelkomen.

Snel de bus vol laden, nog even zwaaien naar mama en papa en dan richting Elbigenalp.

Oh nee, eerst even in de achteruit om de rugzakken van de juffen op te pikken. Die waren in de hectiek blijven staan.

Na enkele uren bollen volgde een eerste stop in Peppenhofen.

Wonnegau was onze middagstop. De inwendige mens versterken en dan weer snel verder.

De reis verliep heel vlot zodat we om half zes al het Lechtal inreden. De mooie witte bomen aan beide zijden van de weg leken wel een erehaag voor onze groep.

Aan het hotel aangekomen werd de bus weer leeggemaakt door enkele stoere jongens.

Voor we die naar de kamers brachten, kregen we nog een lekkere schotel pasta te eten.

Eenmaal geïnstalleerd werden nog snel de wandelschoenen aangetrokken voor een kleine wandeling door de sneeuw in de vrieskou. Het was een zalige wandeling bij -10 graden celcius. Wat een sterrenpracht aan de hemel.

Het dagboek nog snel invullen en dan bedje in. Morgen wacht weer een spannende dag: de eerste skiles.

Wist je dat :

- de afspraak van de buschauffeur van 'geen kauwgom eten' wel heel letterlijk werd geïnterpreteerd en dat de pakjes kauwgom het vuilzakje gingen. Gelukkig waren er alerte juffen bij, de kauwgom wordt bewaard tot op een beter moment.
- de term 'een beetje snoepgoed' wel heel breed geïnterpreteerd werd. Als je op de foto's, na een dag snoepen, ziet wat er nog over bleef...
- het vrouwelijke woord van skimonitor, skimonitresse is